

Vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Zittingsplaats Amsterdam

Zaaknummer: 9629759 EL 22-3

vonnis van de kantonrechter d.d. 14 juli 2022

in de zaak van

[REDACTED]
wonende te [REDACTED]
eiser in conventie,
gedaagde in reconventie,
gemachtigde: mr. G. van Dijk.

tegen

de besloten vennootschap DEXIA Nederland B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
gedaagde in conventie
eiseres in reconventie,
gemachtigde: USG Legal Professionals B.V.,

Partijen worden hierna Dexia en [REDACTED] genoemd.

1. De procedure
In conventie en in reconventie

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- de dagvaarding van 30 december 2021, met producties,
 - de conclusie van antwoord in conventie en van eis in reconventie, met producties.
 - de conclusie van repliek in conventie en van antwoord in reconventie, met producties,
 - de conclusie van dupliek in conventie en van repliek in reconventie,
 - de conclusie van dupliek in reconventie.

1.2. Hierna is vonnis bepaald.

2. De feiten
In conventie en in reconventie

- 2.1. [REDACTED] heeft de volgende leaseovereenkomsten (hierna: de overeenkomsten) ondertekend waarop hij als lessee stonden vermeld, met als wederpartij (de rechtsvoorganger van) Dexia:

Nr	Contractnr.	Datum	Naam overeenkomst	Looptijd	Leasesom
I.	38480757	28-02-2000	KoersExtra	240 mnd	€ 10.890,72
II.	74481879	29-02-2000	WinstVerDriedubelaar	36 mnd	€ 18.786,75

2.2. Dexia heeft met betrekking tot de overeenkomsten eindafrekeningen opgesteld met de volgende resultaten:

Nr.	Datum eindafrekening	Resultaat	Betaald
I.	09-08-2001	- € 2.894,53	ja
II	09-08-2001	+ € 2.676,55	ja

3. De vorderingen en de standpunten van partijen In conventie en in reconventie

3.1. [redacted] vordert in conventie dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad te verklaren voor recht dat de bedingen waarop Dexia zich beriep onredelijk bezwarend zijn, deze bedingen te vernietigen en Dexia te veroordelen tot terugbetaling van de ten onrechte in rekening gebrachte termijnen, te vermeerderen met de wettelijke rente. Tot besluit vordert [redacted] veroordeling van Dexia in de kosten van dit geding.

3.2. Dexia vordert in reconventie dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad voor zover de wet zulks toelaat: te verklaren voor recht dat Dexia na betaling aan [redacted] van een bedrag van € 1.928,69 te vermeerderen met wettelijke rente terzake overeenkomst met nummer 38480757 over € 1.784,37 vanaf 13 augustus 2001; terzake overeenkomst met nummer 38480757 over € 220,95 vanaf 1 mei 2006; tot aan de dag der algehele voldoening, althans een door uw rechtbank in goede justitie te bepalen bedrag met betrekking tot de tussen haar en [redacted] gesloten lease-overeenkomsten met nummers 38480757 en 74481879 aan al haar verplichtingen heeft voldaan en derhalve niets meer aan [redacted] verschuldigd is. Dexia vordert verder [redacted] te veroordelen in de proceskosten.

3.2. Beide partijen hebben verweer gevoerd tegen elkaars vorderingen. Op de stellingen en verweren van partijen zal voor zover nodig hierna nader worden ingegaan.

4. De beoordeling In conventie en in reconventie

Algemeen

4.1. Het gaat in deze zaak om een financieel product dat tussen 1990 en 2003 in Nederland ongeveer één miljoen keer is verkocht, namelijk een effectenlease-overeenkomst. Kenmerk van dit product is, dat de afnemer van het product met geleend geld belegt. Na het instorten van de aandelenmarkt zijn vele afnemers geconfronteerd met restschulden en andere verliezen. In de afgelopen 15 á 20 jaar zijn in Nederland hierover duizenden procedures gevoerd, waarbij Dexia vaak één van de procespartijen was. Door belangenbehartigers van afnemers en vertegenwoordigers van aanbieders van deze producten is, in het kader van de WCAM, een regeling getroffen, die bij beschikking van het Gerechtshof Amsterdam van 25 januari 2007 algemeen verbindend is verklaard. Enkele tienduizenden afnemers hebben deze regeling niet geaccepteerd en tijdig een opt-out-verklaring ingediend, waaronder [redacted]

4.2. De veelheid van procedures heeft geleid tot veel jurisprudentie, waaronder verschillende richtinggevendende arresten van de Hoge Raad. Deze jurisprudentie is bij de gemachtigden van partijen bekend. In het bijzonder gaat het om de arresten van de Hoge Raad van 28 maart 2008 (ECLI:NL:HR:2008:BC2837), 5 juni 2009 (ECLI:NL:HR:2009:BH 2815), 29 april 2011 (ECLI:NL:HR:2011:BP4003), 3 februari 2017 (ECLI:NL:HR:2017:164) en 12 april 2019 (ECLI:NL:HR:2019:590) en de arresten van het gerechtshof Amsterdam van 1 december 2009 (ECLI:NL:GHAMS:2009:BK4981) en 1 april 2014, (ECLI:NL:GHAMS:2014:1135). Deze jurisprudentie wordt als leidraad genomen. Door partijen zijn geen (althans onvoldoende) bijzondere omstandigheden gesteld die in deze zaak een afwijking daarvan rechtvaardigen.

4.3. Toepassing van deze maatstaven en beoordelingskaders leidt in het onderhavige geval tot de volgende conclusies:

- A. er is sprake van huurkoop;
- B. er is geen sprake van dwaling, misleidende reclame en/of misbruik van omstandigheden; evenmin is er sprake van (ver)nietig(baar)heid krachtens de Wck;
- C. Dexia heeft haar bijzondere zorgplichten geschonden, in elk geval de waarschuwingsplicht, en daardoor onrechtmatig gehandeld;
- D. [REDACTED] heeft schade geleden, bestaande uit betaalde termijnen en restschuld;
- E. er is voldoende causaal verband aanwezig tussen de hiervoor bedoelde schade en de onrechtmatige daad van Dexia.

4.4. Hierna zal achtereenvolgend worden ingegaan op:

- I. De vaststelling van de schade wegens termijnen en de schade wegens restschuld;
- II. Het op de schade in mindering brengen van het genoten voordeel;
- III. De eigen schuld (art. 6:101 BW);
- IV. Een wel of niet onaanvaardbaar zware financiële last;
- V. De consequenties van het voorgaande voor de verdeling van de (resterende) schade;
- VI. Wat elke partij gelet op het voorgaande nog aan de andere partij verschuldigd is;
- VII. Wettelijke rente, buitengerechtelijke kosten en proceskosten.

4.5. Waar hierna sprake is van 'leasetermijnen', 'restschuld', 'dividenden en claims', 'waarde effecten', 'restant hoofdsom beëindiging', 'uitkering' en 'fiscaal voordeel' wordt bedoeld op de bedragen die bij de (betreffende) overeenkomst worden vermeld op het meest recent door Dexia overgelegde financiële overzicht (de laatste twee genoemde onder het kopje 'Overige voordelen'). Nu [REDACTED] de juistheid van de daarop vermelde gegevens niet (voldoende gemotiveerd) heeft betwist wordt daarvan uitgegaan.

I. De vaststelling van de schade wegens termijnen en de schade wegens restschuld

5.1. De schade die als gevolg van het onrechtmatig handelen van Dexia is ontstaan bestaat uit de schade wegens de door [REDACTED] verschuldigde termijnen, dat wil zeggen zowel de betaalde termijnen als de bij de eindafrekening nog achterstallige termijnen, en uit een (eventuele) restschuld.

5.2. Tussen partijen is in geschil of Dexia op grond van bedingen in de (Bijzondere voorwaarden bij) de overeenkomsten bij de eindafrekeningen een bedrag van: voor de lease-overeenkomst I € 1.786,65 en voor de lease-overeenkomst II € 1.649,94 bij Van der Sloot in rekening mocht brengen wegens de voortijdige beëindiging van deze overeenkomst. Van der Sloot heeft een beroep gedaan op de vernietigbaarheid van bovenbedoelde bedingen, onder meer omdat dit volgens hem 'oneerlijk bedingen' vormen als bedoeld in de Richtlijn 93/13

EEG (hierna: de Richtlijn).

5.3. In zijn prejudiciële beslissing van 21 april 2017 (ECLI:NL:HR:2017:773) heeft de Hoge Raad geoordeeld dat een beding in de algemene voorwaarden van Dexia op grond waarvan Dexia in het geval van een tussentijdse beëindiging van de overeenkomst wegens nalatigheid van de zijde van de wederpartij bevoegd is om zonder meer het onbetaalde restant van de overeengekomen leasesom(men) op te eisen, een beding is dat op grond van de Richtlijn als oneerlijk moet worden beschouwd. Om die reden is de rechter gehouden om een dergelijk beding op grond van artikel 6:233 BW te vernietigen voor zover dit betrekking heeft op termijnen die ten tijde van de beëindiging op grond van die bepaling nog toekomstig waren. Op die termijnen kan dan niet langer op grond van de contractuele Bijzondere Voorwaarden aanspraak worden gemaakt.

5.4. De vraag of de beëindiging van de overeenkomst moet worden aangemerkt als een beëindiging op grond van contractuele bepalingen, dan wel als een ontbinding in de zin van artikel 6:265 BW, is naar het oordeel van de kantonrechter niet relevant voor de vraag of het beding in de Bijzondere Voorwaarden op grond waarvan Dexia aanspraak maakt op resterende termijnen 'oneerlijk' is in de zin van de Richtlijn (vergelijk Hof Den Bosch 12 februari 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:515). Bovenbedoelde beslissing van de Hoge Raad wordt ook in de onderhavige zaak van toepassing geacht.

5.5. Evenmin wordt relevant geacht of de beëindiging van de overeenkomst is geschied door Dexia of door [REDACTED]. Dit is immers niet van invloed op de kwalificatie van de bedingen, op grond waarvan Dexia aanspraak heeft gemaakt op betaling wegens resterende termijnen, als zijnde 'oneerlijk' als bedoeld in de Richtlijn.

5.6. Dit leidt tot de conclusie dat de bedingen die Dexia aanspraak geven op na beëindiging van de overeenkomst nog resterende termijnen dienen te worden vernietigd.

5.7. Uit het arrest van het Hof van Justitie van 21 januari 2021 (ECLI:EU:C:2021:68) volgt dat bij vernietiging van het beding in de (Bijzondere Voorwaarden bij) de overeenkomst Dexia evenmin op grond van de wet aanspraak heeft op (gehele of gedeeltelijke) vergoeding van de schade die zij door de voortijdige beëindiging van de overeenkomsten heeft geleden.

5.8. Dexia wordt niet gevolgd in haar stelling dat het vervallen van de post contant gemaakte resterende rentetermijnen ook meebrengt dat de toegepaste korting bij de post restant hoofdsom moet komen te vervallen, omdat deze korting dezelfde basis heeft als de korting op de toekomstige rentetermijnen. De vernietiging en de gevolgen daarvan strekken zich slechts uit tot het gedeelte van de overeenkomst dat oneerlijk is en zien daarmee alleen op de nog verschuldigde rentetermijnen. De overeenkomst moet voor het overige zonder wijzigingen voortbestaan (ECLI:EU:C:2021:68, punt 62). Voor zover Dexia op grond van de Bijzondere voorwaarden bij de beëindiging van de leaseovereenkomst de nog verschuldigde hoofdsom contant dient te maken, is zij ten gunste van de [REDACTED] van de wettelijke regeling afweken. Niet gebleken is dat de overeenkomst in zoverre niet in stand kan blijven als het gedeelte daarvan dat oneerlijk is wordt vernietigd. In dit verband wordt verwezen naar het arrest van hof Amsterdam van 14 september 2021 (ECLI:NL:GHAMS:2021:2826).

5.9. Dexia stelt dat de mogelijkheid om een beroep te doen op de vernietigbaarheid van de oneerlijke bedingen reeds was verjaard, omdat de verjaringstermijn van drie jaar vanaf het moment dat zij jegens [REDACTED] een beroep deed op de Bijzondere voorwaarden (artikel 6:235 lid 4 BW), wat zij deed bij het opstellen van de eindafrekening. De kantonrechter volgt Dexia evenmin in deze stelling en verwijst daarbij naar de overwegingen van hof Amsterdam

in het arrest van 14 september 2021 (ECLI:NL:GHAMS:2021:2826), die hierbij worden overgenomen. Deze overwegingen zijn (r.o. 3.15):

5.10. *“Dexia heeft met artikel 6 en 15 van de Bijzondere voorwaarden bedongen dat zij bij wanbetaling door de [redacted] de leaseovereenkomst kan beëindigen en op de vordering van de Van der Sloot die dan ontstaat is artikel 7A:1576e lid 2 (oud) BW van overeenkomstige toepassing verklaard. Het opstellen van een eindafrekening waarbij aan deze contractuele regeling uitvoering wordt gegeven, is niet hetzelfde als het tegenover de [redacted] en beroep doen op de hier bedoelde bedingen. Niet gebleken is dat [geïntimeerde] door het contant maken van de resterende leasetermijnen zich van de inhoud van de bedingen en de implicaties ervan bewust is geworden, terwijl ook niet kan worden gezegd dat die bewustheid er daardoor redelijkerwijs in voldoende mate had moeten zijn. Het beroep op verjaring faalt reeds om deze reden. Daarbij komt dat uit de rechtspraak van het HvJEU volgt (vgl. HvJEU 5 maart 2020, ECLI:EU:C:2020:167 en HvJEU 22 april 2021 ECLI:EU:C:2021:313) dat een effectieve consumentenbescherming niet kan worden bereikt als de rechter niet ambtshalve verplicht is te onderzoeken of bepaalde bepalingen van het Unierecht inzake consumentenbescherming, zoals die van de Richtlijn, door de verkoper zijn geschonden. De rechter moet, wanneer hij ambtshalve een schending van een verplichting heeft vastgesteld, daaraan alle consequenties verbinden die naar nationaal recht uit die schending voortvloeien, met dien verstande dat sancties doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn. Het doeltreffendheidsbeginsel verzet zich tegen de voorwaarde dat de sanctie van nietigheid van de bedingen moet worden ingeroepen door de consument en binnen een verjaringstermijn van drie jaar, zodat ook om die reden het beroep van Dexia op verjaring faalt.”*

5.11. Uit het voorgaande volgt dat de post die ziet op de contant gemaakte resterende termijnen in de eindafrekeningen van zowel de leaseovereenkomst I als de leaseovereenkomst II ad € 3.436,59 komt te vervallen. [redacted] heeft een deel van dit bedrag aldus onverschuldigd betaald en Dexia zal dit deelbedrag aan Van der Sloot terug dienen te betalen.

II. Het op de schade in mindering brengen van het genoten voordeel

6.1. Op de door [redacted] geleden schade dient eerst in mindering te worden gebracht het voordeel als bedoeld in artikel 6:100 BW. Dit bestaat uit de in verband met de betreffende overeenkomst ontvangen inkomsten uit ‘Dividenden en claims’ en het genoten fiscaal voordeel. Een eventueel reeds door Dexia betaalde (gedeeltelijke) schadevergoeding behoort niet tot de hier bedoelde voordelen.

6.2. Indien daarvan sprake is behoort tot het op de schade in mindering te brengen voordeel eveneens het batig saldo uit andere effectenlease-overeenkomsten tenzij deze meer dan een jaar vóór het aangaan van de overeenkomst waarbij de schade zich voordoet zijn beëindigd. Onder batig saldo wordt verstaan hetgeen aan opbrengst resteert nadat alle betalingen door de [redacted] in mindering zijn gebracht.

6.3. Voor zover sprake is van voordeel als hiervoor bedoeld dient dit eerst in mindering te worden gebracht op de schade die [redacted] heeft geleden wegens verschuldigde termijnen. Resteert dan nog een niet verrekend deel van het voordeel en is er sprake van meerdere verlieslatende overeenkomsten, dan dient vervolgens verrekening plaats te vinden met de schade wegens termijnen uit de volgende verlieslatende overeenkomst(en), en daarna met de restschuld, tot alle voordeel is verrekend.

III. De eigen schuld (art. 6:101 BW), wel of niet een onaanvaardbare financiële last;

7.1. Op grond van artikel 6:101 BW dient [REDACTED] een deel van de na verrekening van eventuele voordelen als hiervoor bedoeld resterende schade, (hierna: de resterende schade) wegens eigen schuld zelf te dragen. Daarbij dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de resterende schade bestaande uit de verschuldigde termijnen en de resterende schade bestaande uit een (eventuele) restschuld.

7.2. Onderzocht moet worden of nakoming door Dexia van haar onderzoeksplicht zou hebben uitgewezen dat Dexia het aangaan van deze overeenkomst(en) had behoren te ontraden, omdat daardoor naar redelijke verwachting een onaanvaardbaar zware financiële last op [REDACTED] werd gelegd. Indien het aangaan van de overeenkomst(en) voor [REDACTED] een onaanvaardbaar zware financiële last met zich bracht dient [REDACTED] een derde deel van de resterende schade uit zowel verschuldigde termijnen (de inleg) als de restschuld zelf te dragen. Indien geen sprake was van een dergelijke last dient de [REDACTED] de resterende schade wegens verschuldigde termijnen geheel zelf te dragen en van de schade wegens restschuld een derde deel. Of sprake is van een zodanig onaanvaardbaar zware financiële last wordt beoordeeld door toepassing van de zogenoemde Hof-formule als weergegeven in het arrest van hof Amsterdam van 1 december 2009 (ECLI:NL:GHAMS:2009:BK4981). [REDACTED] dient de gegevens die nodig zijn voor deze beoordeling te verstrekken en met stukken te onderbouwen.

7.3. Bij de beantwoording van de vraag of sprake is van een onaanvaardbaar zware financiële last moeten alle bekende omstandigheden die van invloed kunnen zijn op de financiële ruimte van een belegger in aanmerking worden genomen. De hiervoor gehanteerde vuistregel, de Hof-formule luidt: $X - W - A - B - C < Y + 0,1 \times Y + 0,15 \times (X - Y)$. De factor X staat voor het besteedbare netto-maandinkomen van [REDACTED]. De factor Y betreft de NIBUD-basisnorm voor het betrokken type huishouden. De factor W staat voor de maandelijkse huur-of hypotheeklasten voor de eigen dan wel gehuurde woning voor zover deze het daarvoor door het NIBUD gehanteerde basisbedrag overtreffen. De factor A staat voor de verplichtingen die voortvloeien uit de leaseovereenkomst, factor B staat voor eventuele financiële verplichtingen uit andere, eerder aangegane lease-overeenkomsten. De factor C staat voor eventuele (daadwerkelijk bestaande) rente- en aflossingsverplichtingen uit andersoortige eerdere kredietovereenkomsten.

IV. Wel of geen onaanvaardbaar zware financiële last in dit geval

8.1. Gelet op het ontbreken van financiële gegevens aan de zijde van [REDACTED] moet er in elk geval van uit worden gegaan dat nakoming door Dexia van haar onderzoeksplicht zou hebben uitgewezen dat Dexia het aangaan van de lease-overeenkomsten niet had behoren te ontraden omdat daardoor naar redelijke verwachting niet een onaanvaardbaar zware financiële last op [REDACTED] werd gelegd. Gelet hierop wordt geconcludeerd dat in dit geval toepassing van de door het hof ontwikkelde formule zou hebben uitgewezen dat Dexia het aangaan van de lease-overeenkomsten niet had behoren te ontraden. In navolging van het Amsterdamse hof is de kantonrechter derhalve van oordeel dat de schade aan termijnen geheel voor rekening van [REDACTED] behoort te blijven.

V. De consequenties voor de verdeling van de (resterende) schade.

9.1. Uit het voorgaande volgt dat de resterende schade wegens verschuldigde termijnen geheel voor rekening van [REDACTED] blijft, evenals 1/3 deel van de resterende schade

wegens restschuld.

VI. Wat elke partij nog aan de andere partij verschuldigd is

10.1. Nu de lease-overeenkomsten niet rechtsgeldig zijn vernietigd of ontbonden zal [REDACTED] aan de daaruit voortkomende betalingsverplichtingen dienen te voldoen. Anderzijds zal Dexia de resterende schade dienen te vergoeden die volgens het bovenstaande voor haar rekening komt.

10.2. Op grond van het voorgaande en de door Dexia meest recent overgelegde financiële gegevens van de onderhavige overeenkomst(en) zullen partijen in staat zijn te berekenen:

- a. Wat de schade is aan verschuldigde termijnen en restschuld;
- b. Wat de in mindering te brengen voordelen zijn en wat na aftrek daarvan aan schade resteert;
- c. Of en zo ja tot welk bedrag [REDACTED] een resterende schade wegens termijnen en wegens restschuld dient te dragen; Hierbij dient rekening te worden gehouden met het door [REDACTED] ten onrechte betaalde bedrag aan resterende termijnen en het door hem eventueel teveel betaalde bedrag aan restschuld.
- d. Wat [REDACTED] op grond van nakoming van betalingsverplichtingen uit de overeenkomst(en) in totaal aan Dexia verschuldigd is.

10.3. [REDACTED] heeft in verband met de onderhavige overeenkomsten jegens Dexia aanspraak op schadevergoeding indien en voor zover [REDACTED] terzake van de bepaalde overeenkomsten méér aan Dexia heeft betaald dan het onder d. bedoelde bedrag verminderd met het totaal van de onder c. bedoelde bedragen.

VI. De wettelijke rente, buitengerechtelijke kosten en proceskosten.

11.1. De wettelijke rente wordt, als onvoldoende bestreden, toegewezen over het hiervoor genoemde door Dexia nog te restitueren bedrag. De wettelijke rente is in dit geval verschuldigd vanaf de dag van betaling (van zowel het teveel betaalde bedrag aan restschuld als de betaalde resterende termijnen) door [REDACTED] tot de dag der algehele voldoening daarvan door Dexia.

11.2. Voor zover [REDACTED] een vergoeding vordert van de buitengerechtelijke kosten vormen de stellingen geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen dan in het arrest van de Hoge Raad van 12 april 2019 dat partijen bekend is.

11.3. De kantonrechter ziet aanleiding de proceskosten te compenseren.

11.4. De gevorderde nakosten zullen voorwaardelijk worden toegewezen aan een partij, voor zover nakosten gemaakt zullen worden en de andere partij niet vrijwillig binnen veertien dagen na aanschrijving van de ene partij aan de veroordeling in het vonnis heeft voldaan.

5. De beslissing In conventie en in reconventie

ten aanzien van de vorderingen van [REDACTED]

5.1. [REDACTED] verklaart voor recht dat Dexia met betrekking tot de overeenkomst(en) met nummers 38480757 en 74481879 onrechtmatig heeft gehandeld, de door Dexia gehanteerde bedingen onredelijk bezwarend zijn en daarmee komen te vervallen en veroordeelt Dexia aan [REDACTED]

██████████ terzake de lease-overeenkomst(en) met nummers 38480757 en 74481879 te betalen een bedrag van in totaal € 3.436,59, te vermeerderen met de wettelijke rente hierover vanaf de eindafrekeningen tot aan de dag der algehele voldoening;

ten aanzien van de vorderingen van Dexia:

5.2. verklaart voor recht dat Dexia jegens ██████████ aan al haar verplichtingen uit hoofde van de overeenkomst(en) met nummers 38480757 en 74481879 heeft voldaan, indien zij aan ██████████ het bedrag dat Dexia volgens rov. 10.3 nog verschuldigd is aan ██████████ heeft gerestitueerd, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover te berekenen vanaf het moment van betaling daarvan door ██████████ tot de dag van algehele voldoening;

ten aanzien van beide partijen

5.3. compenseert de proceskosten in die zin dat elke partij de eigen kosten draagt;

5.4. veroordeelt elke partij, onder de voorwaarde dat deze niet binnen veertien dagen na aanschrijving door de andere partij volledig aan dit vonnis voldoet, in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 100,00 aan salaris gemachtigde, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW met ingang van de vijftiende dag na aanschrijving, te vermeerderen, indien betekening van het vonnis heeft plaatsgevonden, met de exploitkosten van betekening van het vonnis, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW met ingang van de vijftiende dag na betekening;

5.5. verklaart de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad;

5.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.W. van der Veen, kantonrechter, en in het openbaar uitgesproken op 14 juli 2022 in tegenwoordigheid van de griffier.

